

Ved Forhandlingerne viste det sig imidlertid snart, at Modstanden mod Sidebanen fra Nørre Omme til Ringkøbing som Statsbane var alt for stor, hvorimod der snarere var nogen Stemning for at optage denne Bane som Privatbane. Da der var Udsigt dertil, havde jeg en Tid det allerbedste Haab for Stykket Skern til Skive som Statsbane, og dermed mente jeg, at man naaede den naturligste og heldigste Løsning, der kunde være Tale om. Nu ere Udsigterne i den sidste Tid ganske vist ikke blevne saa lyse, men hvor mørke de end ere, vil jeg dog ikke opgive Haabet om at faa Banen gennemført. Efter min Mening er det, som jeg allerede har bemærket, den Bane, som har de allerbedste Betingelser for at kunne ophjælpe den paagældende Egn, og jeg tror ikke, at der kan paavises en eneste Bane med de Udviklingsmuligheder som denne; der er heller ikke nogen Egn i Landet, hvor der er to saa jernbanetomme Rum som netop i den Egn, denne Bane kommer til at gennemskære.

Efter Formandens Opfordring skal jeg fatte mig ganske kort, men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning overfor det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt). Han udtalte, at hans Ængstelse for de store Udgifter var under Forhandlingen vegen ganske betydeligt, idet han var kommen i Tanker om den ganske naturlige Betragtning, at det var ikke saa farligt med saadanne Udgifter en Gang for alle som med aarlig tilbagevendende permanente Udgifter. Det er en meget sund og rigtig Betragtning, som jeg paa det allerkraftigste vil slutte mig til og sige det ærede Medlem Tak for. Men ud fra denne Betragtning er det mig ganske umuligt at forstaa, at en Bane som denne skal skydes ud; for den kræver dog kun en Udgift en Gang for alle. Vi maa ogsaa huske paa, at der bor 12,000 Mennesker indenfor denne Banes Omraade. Og hvad ville disse Mennesker tænke, naar de i denne Sammenhæng se paa den Offervillighed, der hele Vinteren har vist sig overfor andre, der ønske deres Levevilkaar forbedrede, og naar de se de Millioner, der skulle ofres aarlig derpaa i Fremtiden? Hvilken Skuffelse vilde det ikke have været for de paagældende, som have faaet Lønningsforbedring, om ikke denne var bleven vedtaget i indeværende Samling! Der herskede en forfærdelig Ængstelse hos alle de Mennesker for, at de skulde komme til at vente blot et eneste Aar med Lønningsforhøjelsen. Og dog,

havde man ventet blot et eneste Aar til med Lønningslovene, vilde den derved indvundne Sum have været tilstrækkelig til at bygge den Bane, det her drejer sig om, straks. Det forekommer mig derfor, at det er næsten utænkeligt, at det er af finansielle Grunde, at Spørgsmaalet skal udskydes, og det saa meget mere, som det her drejer sig om et Anlæg, der først skulde udføres, som allerede nævnt, om en halv Snes Aar. Hvis man derfor lægger et Beløb til Side nu, behøver man ikke nær saa stort et Beløb til den Tid for at faa Banen bygget.

Naar man nu betænker, at de Mennesker, der have ventet paa blot om 10 Aar at faa deres Levevilkaar forbedrede, skulde blive skuffede paa dette Tidspunkt og være med til i al den Tid at betale alle de nu vedtagne Lønningsforhøjelser, være med til at betale for Banerne i de forskellige Egne af Landet, Egne, som ere mange Gange bedre stillede, saa kan man forstaa, at Skuffelsen er ret stor.

Jeg vil derfor bede det høje Ting om at tage saa meget Hensyn som muligt til de 12,000 Mennesker derovre og henstille, om der dog ikke endnu, inden den endelige Afgørelse træffes, i Betragtning af de store Ofre, man har bragt alle dem, der have faaet Lønningsforbedring, og de Løfter, man har givet om saa mange andre Baner, kunde være Grund til at sige her: Lad saa disse Mennesker ogsaa faa deres Bane!

Lewinsky: Jeg beklager i høj Grad, at Stemningen imod Statens Overtagelse af den østsjællandske Jernbane, har været saa stærk, at der ikke har været andet at gøre end at sige, at vi lade denne Bestemmelse udgaa. Jeg tror, at det vil være en Skuffelse for Befolkningen dernede, og jeg er i den Henseende af modsat Mening af de Udtalelser, som faldt ved anden Behandling, at Befolkningen paa Egnen ikke havde noget imod, at den bliver bestaaende som Privatbane. Jeg tror, at Befolkningen paa Egnen endogsaa i særlig høj Grad vilde have ønsket, at den var gaaet over til Statsbane, og særlig gælder det vistnok Banens Endepunkt, Fakse Ladeplads. Denne Plads er allerede nu et ikke lidt benyttet Landliggersted, som giver en betydelig Indtægt til Beboerne der paa Egnen, og der er ikke Tvivl om, at den i langt højere Grad vilde blive det, naar Staten overtog denne Bane og derved skabte en bedre Toggang, end der nu er. Det glæder mig i høj Grad at høre, at